

Oponentský posudek bakalářské práce

Anna Czerninová

Oratorio di Santo Cecilia Antonia Draghiho

Bakalářská práce Anny Czerninové si klade za cíl podrobněji pojednat o oratoriu *Santa Cecilia* italského skladatele Antonia Draghiho (1634-1700). Ačkoli Antonio Draghi patřil ve své době mezi přední evropské skladatele, velkou část svého života (34 let) strávil u císařského dvora ve Vídni nejprve jako zpěvák a posléze od roku 1682 jako kapelník, jeho dílo stále čeká na komplexnější zhodnocení a zasazení do dobového kontextu. Draghiho tvorba si zcela jistě zaslouží pozornost i ze strany českých badatelů, a to vzhledem k pobytu císařského dvora v Praze od září 1679 do května 1680. Praha se tak na krátkou dobu stala rezidenčním městem panovníka a Draghiho díla po tuto krátkou dobu oživila tuzemský hudební provoz. V tomto ohledu navazuje bakalářská práce Anny Czerninové především na výzkum Mgr. Marca Niubò, Ph.D., který se zabýval jak okolnostmi pobytu císařského dvora v Praze na přelomu 70. a 80. let 17. století, tak oratoriem o Svatém Václavu, které zde Draghi během této doby zkomponoval a provedl.

Bakalářská práce Anny Czerninové je přehledně strukturovaná do pěti kapitol, které logicky a systematicky zpracovávají zvolené téma. V první kapitole autorka shrnuje dosavadní stav bádání jak o Antoniu Draghim a jeho tvorbě, tak o pobytu císařského dvora v Praze. Autorka se kriticky vyrovnává s různorodými názory na Draghiho kompoziční kvality a zároveň tím poukazuje na nutnost dalšího výzkumu jeho díla, který by tyto neshody pomohl vyřešit.

V druhé kapitole shrnula Anna Czerninová dosavadní poznatky o životě a díle Antonia Draghiho. Největší pozornost je zde věnovaná především jeho působení ve Vídni. Celkovou strohost této kapitoly nelze autorce v tomto případě vytýkat, neboť celá řada důležitých informací, zejména ve vztahu k mládí Antonia Draghiho, není v současné době známých.

Třetí kapitola bakalářské práce je rozdělena do tří dílčích tématických oblastí. Autorka nejprve stručně shrnula vznik a vývoj oratoria na počátku 17. století, následně pojednala o tradici oratorií a sepolcer v kontextu vídeňského císařského dvora za vlády Leopolda I. a jeho synů. Třetí část kapitoly je věnovaná pobytu panovického dvora v Praze v letech 1679 až 1680 a hudebnímu provozu, který byl neodmyslitelnou součástí jeho fungování.

Vzhledem k poměrně širokému obsahovému založení třetí kapitoly bych v tomto případě navrhoval členění do tří dílčích podkapitol, které by text celkově zpřehlednily. Ačkoli bakalářská práce Anny Czerninové není přímo zaměřena na oratorium jako takové, zasloužilo by si dle mého názoru věnovat více pozornosti počátkům a vývoji tohoto žánru, který nebyl zdaleka tak jednoznačný a přímý, jak by mohlo z předloženého výkladu Anny Czerninové vyplývat. V

souvislosti s tímto musím autorce taktéž vytknout nedůsledné odkazování na zdroje, ze kterých byla stručná historie oratoria popsána. Obdobně je tomu bohužel i v druhé části kapitoly věnované oratoriu v kontextu vídeňského císařského dvora.

Čtvrtá a pátá kapitola práce jsou věnovány přímo již legendě o Svaté Cecílii a jejímu zhudebnění Antoniem Draghim. Největší pozornost si zaslouží výborně provedená analytická část, kde autorka velice přehledně a systematicky konfrontuje vlastní literární předlohu a její hudební uchopení. V návaznosti na to neopomíjí dílo zasadit do širšího kontextu na základě srovnání s Draghiho neméně slavným současníkem Alessandrem Stradellou. Ocenění si zaslouží též příloha práce, která obsahuje kritický přepis tří árií a jednoho terceta z Draghiho oratoria.

Celkově lze bakalářkou práci Anny Czerninové i přes drobné připomínky (viz výše) označit za velice zdařilou. Z obsahového i formálního hlediska zcela naplňuje stanovené cíle a požadavky. Anna Czerninová se úspěšně vyrovnala jak s nedostatkem pramenů, tak s poměrně náročnou a podrobnou analýzou oratoria *Santa Cecilia* Antonia Draghiho, díky které prokázala jeho skutečné kompoziční umění. Zároveň se nedopouští přemrštěných závěrů a hodnotových soudů s vědomím toho, že díla tohoto druhu v kontextu Draghiho tvorby představovala spíše svého druhu spotřební hudbu, o čemž hovoří i jejich vysoký počet (41).

Práci s radostí doporučuji k obhajobě. Navrhovaná klasifikace: **výborně**.